

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 24 lipca 1976 r.

Nr 31

TREŚĆ:
Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

133 — nr 126 z dnia 1 czerwca 1976 r. zmieniająca uchwałę w sprawie opłat za użytkowanie wieczyste terenów w miastach	321
134 — nr 128 z dnia 11 czerwca 1976 r. w sprawie rozwoju jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego w latach 1976—1980	321
135 — nr 148 z dnia 9 lipca 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego	324

ZARZĄDZENIA:

136 — Ministra Finansów z dnia 2 lipca 1976 r. zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na niektóre czynności obrotu wartościami dewizowymi oraz granicznej kontroli dewizowej	326
137 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 8 lipca 1976 r. w sprawie rejestracji kół łowieckich	326

133

UCHWAŁA Nr 126 RADY MINISTRÓW

z dnia 1 czerwca 1976 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie opłat za użytkowanie wieczyste terenów w miastach.

Na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159, z 1972 r. Nr 27, poz. 193 i z 1974 r. Nr 14, poz. 84) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W § 5 uchwały nr 101 Rady Ministrów z dnia 21 maja 1976 r. w sprawie opłat za użytkowanie wieczyste terenów w miastach (Monitor Polski Nr 23, poz. 103) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W stosunku do osób mających szczególne zasługi w walce o wyzwolenie oraz wnoszących wybitny wkład

w rozwój społeczno-gospodarczy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej może być, w razie wniesienia opłaty za okres powyżej 20 lat, udzielona dalsza zniżka, której łączna wysokość nie może przekraczać 90% opłaty określonej w § 1. Decyzje w sprawie tej zniżki wydaje wojewoda lub prezydent miasta stopnia wojewódzkiego.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

134

UCHWAŁA Nr 128 RADY MINISTRÓW

z dnia 11 czerwca 1976 r.

w sprawie rozwoju jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego w latach 1976—1980.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego spowodują opracowanie w terminie do dnia 15 września 1976 r. wojewódzkich planów rozwoju budownictwa jednorodzinnego w latach 1976—1980.

2. Przy opracowaniu wojewódzkich planów rozwoju budownictwa jednorodzinnego należy przede wszystkim uwzględnić następujące zasady:

1) określenie zadań w podziale na miasta i obszary wiejskie,

- 2) podporządkowanie przestrzennej lokalizacji budownictwa jednorodzinne ustaleniom planów zagospodarowania przestrzennego województw oraz planów miast i gmin,
- 3) koncentrację zabudowy i kompleksową realizację w określonym czasie zespołów zabudowy jednorodzinnej oraz niedopuszczanie do rozproszonej realizacji budownictwa indywidualnego poza budownictwem uzupełniającym,
- 4) przestrzeganie ochrony gruntów rolnych i leśnych,
- 5) ograniczenie na obszarach wsi budownictwa ludności nierolniczej, nie związanej z obsługą rolnictwa i ludności wiejskiej.

3. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego włączą do rocznych planów społeczno-gospodarczego rozwoju województw zadania budownictwa jednorodzinne ustalone na poszczególne lata planu 5-letniego. W rocznych planach powinny być również uwzględnione środki zapewniające planową realizację budownictwa jednorodzinne.

4. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska przekaze wojewodom i prezydentom miast stopnia wojewódzkiego wytyczne do opracowania wojewódzkich planów rozwoju budownictwa jednorodzinne z określeniem zadań na lata 1976—1980.

5. Wojewódzkie plany rozwoju budownictwa jednorodzinne powinny uwzględniać możliwości i warunki przekroczenia zadań ustalonych planem społeczno-gospodarczym na lata 1976—1980.

§ 2. 1. Budownictwo jednorodzinne realizowane w formach spółdzielczych lub indywidualnie należy traktować jako ważne ogniwo realizacji programu budownictwa mieszkaniowego i rozwiązania kwestii mieszkaniowej w kraju.

2. Budownictwo jednorodzinne może być realizowane w formie budowy domów jednorodzinnych i małych domów mieszkalnych.

3. Budowę mieszkań w budownictwie jednorodzinne należy rozwijać przede wszystkim w formach zabudowy intensywnej (szeregowej, atrialnej, małych domów mieszkalnych oraz bliźniaczej) realizowanej przez spółdzielczość mieszkaniową i zakłady pracy.

§ 3. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego zapewnią w terminie do dnia 31 grudnia 1976 r. przygotowanie wojewódzkich zestawów projektów jako zestawów otwartych, uwzględniających wydatne zwiększenie rozwiązań projektowych dostosowanych do potrzeb ludności z dopuszczeniem możliwości określonych adaptacji według życzeń inwestora.

2. Dokumentacja projektowa powinna uwzględniać większe zindywidualizowanie form architektonicznych, wykorzystanie form regionalnej zabudowy, szersze stosowanie wysokich dachów, harmonijne dostosowanie nowo wznoszonych budynków do charakteru i skali otoczenia. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska przy współudziale Stowarzyszenia Architektów Polskich rozwinie odpowiednie działania zapewniające uzyskanie wyżej wymienionych efektów.

3. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w porozumieniu z Ministrem Bu-

downictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych określi — w terminie do dnia 30 września 1976 r. — zasady uproszczenia dokumentacji projektowej dla jednorodzinne budownictwa mieszkaniowego przez zmniejszenie jej i dostosowanie do rzeczywistych potrzeb inwestora i wykonawcy, a w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa — zasady uproszczenia dokumentacji urbanistycznej i geodezyjnej.

§ 4. Prezydenci i naczelnicy miast oraz naczelnicy miast i gmin oraz gmin zapewnią kompleksową obsługę ludności przez wyznaczenie pracowników lub komórek administracyjnych urzędów, w których indywidualny inwestor będzie mógł uzyskać w określonym czasie, nie dłuższym niż 2 miesiące od chwili zgłoszenia:

- 1) przydział działki budowlanej,
- 2) pozwolenie na budowę,
- 3) przydział materiałów budowlanych z określeniem terminu i miejsca ich odbioru,
- 4) pomoc w uzyskaniu kredytu,
- 5) porady techniczne.

§ 5. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego powierzą wojewódzkim zarządom (dyrekcjom) rozbudowy miast i osiedli wiejskich pełną koordynację rozwoju budownictwa jednorodzinne w województwie.

2. Do podstawowych zadań koordynatorów należy:

- 1) opracowywanie wojewódzkich planów rozwoju budownictwa jednorodzinne, rocznych planów realizacji oraz ocena ich wykonania,
- 2) zapewnienie opracowań szczegółowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- 3) zapewnienie opracowań geodezyjnych projektów podziału terenów,
- 4) przygotowanie wojewódzkich zestawów projektów budownictwa jednorodzinne,
- 5) pełna koordynacja czynności prowadzonych przez inne jednostki organizacyjne stopnia wojewódzkiego i podstawowego.

§ 6. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego spowodują wyznaczenie w miastach i gminach w terminie do dnia 31 grudnia 1977 r. około 500 tys. działek w skali kraju, a następnie udostępnią je ludności w latach do 1980 r. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska przekaze w ramach wytycznych, o których mowa w § 1 ust. 4, zadania w tym zakresie dla poszczególnych województw.

2. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego zapewnią wykonanie na terenach przeznaczonych pod budownictwo jednorodzinne niezbędnego minimum uzbrojenia w sieć elektryczną, drogi oraz urządzenia umożliwiające dostawę wody pitnej.

3. W przygotowywaniu terenów uzbrojonych zapewnić należy korzystanie w większym stopniu z pomocy zakładów pracy w ramach przepisów o czynach społecznych oraz pracy własnej ludności podejmującej budowę.

§ 7. 1. W planie i dystrybucji materiałów budowlanych należy — w ramach puli wolnorynkowej i produkcji lokalnej materiałów budowlanych — zapewnić pełne zaopa-

trzenie planowanego do realizacji budownictwa jednorodzinne.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług w porozumieniu z Ministrem Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Ministrem Rolnictwa oraz Zarządem Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego i w uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów opracuje w terminie do dnia 30 września 1976 r. plan zaopatrzenia budownictwa jednorodzinne w materiały budowlane, w dostosowaniu do zakładanych planem społeczno-gospodarczym efektów rzeczowych na lata 1976—1980.

3. Zasada pierwszeństwa w przydziale materiałów powinna być stosowana — w ramach rozdziału materiałów budowlanych znajdujących się w dyspozycji wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego — przede wszystkim w stosunku do inwestorów, którzy rozpoczęli budowę, w celu szybkiego zakończenia tych inwestycji.

§ 8. 1. Minister Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług wprowadzi — w stosunku do budownictwa ludności nierolniczej — zasadę planowego budownictwa jednorodzinne, polegającą na wydawaniu pozwoleń budowlanych łącznie z przydziałem materiałów budowlanych.

2. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego określą — w ramach wojewódzkich planów budownictwa jednorodzinne — wielkości zapotrzebowania na materiały budowlane w latach 1976—1980, wskazując jednocześnie stopień pokrycia tych potrzeb lokalną produkcją.

3. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług będzie dokonywał corocznie — w terminie do dnia 15 lutego — dokładnej oceny wykonania dostaw materiałów w roku ubiegłym oraz stopnia zaspokojenia potrzeb ludności na materiały budowlane.

4. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego zapewnią — w latach 1976—1980 — co najmniej podwojenie produkcji materiałów budowlanych z lokalnych surowców w stosunku do produkcji w ubiegłym planie 5-letnim. W każdym województwie należy intensywnie rozwijać lokalną produkcję materiałów budowlanych oraz zapewnić zorganizowanie w gminach zespołowego wydobycia żwiru, piasku i kamienia, zespołowego wypału cegły, produkcji pustaków i innych elementów, wykorzystując terenowe zasoby materiałów pochodzenia miejscowego oraz różnego typu odpady przemysłowe ze szczególnym uwzględnieniem żużli i pyłów dymnicowych. Należy rozwijać przede wszystkim lokalną produkcję materiałów budowlanych przez organizacje spółdzielcze i kółka rolnicze oraz zakłady rzemieślnicze.

5. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego — przy rozdziale materiałów budowlanych z rozdziałników centralnych — będą uwzględniać w pierwszej kolejności te gminy i miasta, które uzyskują najlepsze wyniki w lokalnej produkcji materiałów budowlanych.

§ 9. 1. Ministrowie, wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego, nadzorujący przedsiębiorstwa wykonawstwa budowlanego oraz produkcji materiałów budowlanych, spowodują odpłatne przekazanie jednostkom spółdzielczym oraz doraźnym zespołom zbędnego i nie wy-

korzystanego sprzętu i urządzeń budowlanych z uwzględnieniem stopnia zużycia tego sprzętu.

2. Minister Handlu Wewnętrznego i Usług zapewni:

- 1) rozwój usług i sieci handlowej w dostosowaniu do potrzeb wynikających z planów rzeczowych jednorodzinne budownictwa oraz remontów,
- 2) rozwój systemu informacji dla ludności o sprzedaży materiałów budowlanych, warunkach ich stosowania oraz o zakresie usług świadczonych w budownictwie jednorodzinne,
- 3) sprzedaż materiałów budowlanych w kompletach asortymentowych oraz rozwój usług sprzętowych i transportowych.

3. W celu wydatnego zwiększenia świadczeń w zakresie usług budowlanych zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielczości Pracy oraz Centralnemu Związkowi Rzemiosła rozwinięcie przez jednostki przez nie zrzeszone i koordynowane — co najmniej trzykrotnie w stosunku do stanu obecnego — usług budowlano-montażowych na rzecz jednorodzinne budownictwa mieszkaniowego. Ustala się, że realizacja budownictwa jednorodzinne dokonywana na zlecenie zrzeczeń budowy domów jednorodzinnych będzie zaliczana jako świadczenie usług dla ludności.

§ 10. 1. W latach 1976—1980 należy przyspieszyć proces uprzemysłowienia budownictwa jednorodzinne, wprowadzając je przede wszystkim w budownictwie zorganizowanym, realizowanym w większych zespołach.

2. Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych spowoduje:

- 1) opracowanie projektu i wyprodukowanie wyposażenia technologicznego prototypowej przenośnej wytwórni elementów budowlanych, z przeznaczeniem dla ośrodków o dużej koncentracji budownictwa jednorodzinne realizowanego przede wszystkim w formach spółdzielczych,
- 2) skoordynowanie produkcji urządzeń dla około 40 przenośnych wytwórni elementów budowlanych w latach 1976—1980 na potrzeby budownictwa jednorodzinne, realizowanej przez jednostki podległe Ministrom Hutnictwa, Przemysłu Maszyn Ciężkich i Rolniczych oraz Przemysłu Maszynowego,
- 3) określenie w terminie do dnia 31 października 1976 r. możliwości uruchomienia w fabrykach domów — mających odpowiednie warunki techniczne — poligonowej produkcji ścian nośnych wewnętrznych i elementów stropowych, a także określenie niezbędnych nakładów i środków na urządzenie uzupełniających linii technologicznych.

3. Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” zwiększenie potencjału wykonawczego oraz dostaw elementów gotowych na potrzeby spółdzielczego budownictwa jednorodzinne w gminach.

4. Zaleca się Centralnemu Związkowi Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego:

- 1) opracowanie — w terminie do dnia 31 grudnia 1977 r. — perspektywicznej koncepcji rozwoju organizacji i realizacji jednorodzinne budownictwa mieszkaniowego, uzgodnionej z Ministrami: Administracji, Gospo-

darki Terenowej i Ochrony Środowiska, Rolnictwa oraz Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych,

- 2) rozwinięcie własnego potencjału wykonawczego na potrzeby budownictwa jednorodzinne,
- 3) rozwinięcie form spółdzielczego budownictwa jednorodzinne w gminach (w miastach i gminach).

§ 11. 1. Zakłady pracy, szczególnie o znacznym zatrudnieniu i potrzebach mieszkaniowych, powinny rozszerzać świadczenia pomocy i usług na rzecz swoich pracowników podejmujących budowę domów jednorodzinnych. Pomoc udzielana przez zakłady pracy powinna być czynnikiem stabilizującym kadrę pracowników zakładu.

2. Pomoc zakładów pracy, okazywana w różnych formach, powinna obejmować w szczególności:

- 1) nieodpłatną obsługę inwestorską (w zakresie dokumentacji inwestycyjnej) przez własne służby inwestycyjne,
- 2) pomoc finansową w ramach zakładowych funduszy mieszkaniowych,
- 3) odprzedaż po koszcie własnym zbędnych materiałów budowlanych,
- 4) odpłatne udostępnianie sprzętu budowlano-montażowego i transportowego wraz z obsługą według kosztów własnych,
- 5) świadczenie usług budowlanych przez własne grupy budowlano-montażowe według kosztów własnych.

§ 12. 1. Wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego, wykorzystując pozytywne doświadczenia z działalności społecznych komitetów budowy domów jednorodzinnych, spowodują dalsze tworzenie korzystnych warunków do rozwoju inicjatyw społecznych ludności i zakładów pracy w ramach powoływanych komitetów.

2. W skład społecznych komitetów budowy domów jednorodzinnych wchodzi przedstawiciele terenowych organów administracji państwowej, organizacji społeczno-zawodowych, zakładów pracy, banków.

3. Zadaniem społecznych komitetów budowy domów jednorodzinnych jest udzielanie pomocy wszystkim jednostkom zainteresowanym w rozwoju budownictwa jednorodzinne na danym terenie, a w szczególności:

- 1) w przygotowaniu inwestycji,
- 2) w wykorzystaniu lokalnych rezerw materiałowych i sprzętowych zakładów pracy,
- 3) w organizacji wykonawstwa.

§ 13. 1. Nadzór nad realizacją jednorodzinne budownictwa mieszkaniowego dla ludności nierolniczej powierza się Ministrowi Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, który zapewni jednocześnie koordynację wszystkich zadań wyszczególnionych w uchwale.

2. Nadzór nad realizacją jednorodzinne budownictwa mieszkaniowego dla ludności rolniczej powierza się Ministrowi Rolnictwa.

3. Ministrowie, wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego oraz Zarząd Centralnego Związku Spółdzielni Rolniczych „Samopomoc Chłopska” i Zarząd Centralnego Związku Spółdzielni Budownictwa Mieszkaniowego zapewnią warunki rozwoju budownictwa jednorodzinne oraz realizację zadań wyszczególnionych w niniejszej uchwale.

§ 14. Traci moc uchwała nr 22 Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1972 r. w sprawie jednorodzinne budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 9, poz. 60).

§ 15. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

135

UCHWAŁA Nr 148 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 lipca 1976 r.

w sprawie zasad i trybu sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Na podstawie art. 26 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z 1975 r. Nr 11, poz. 67 i Nr 16, poz. 91) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego sporządzają:

- 1) plany zespołów jednostek osadniczych dla obszarów przekraczających obszar gminy (miasta i gminy) — terenowe organy administracji państwowej stopnia wojewódzkiego,
- 2) ogólne i szczegółowe plany zagospodarowania przestrzennego miast i wsi oraz plany gmin (miast

i gmin) — terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego.

2. Przez użyte w uchwale określenie „plan gminy” rozumie się plan zagospodarowania przestrzennego zespołu jednostek osadniczych położonych na całym obszarze gminy.

§ 2. 1. Prace związane ze sporządzaniem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wykonują dla organów, o których mowa w § 1, wojewódzkie biura planowania przestrzennego, działające jako jednostki budżetowe. W wypadkach uzasadnionych względami organizacyjnymi i ekonomicznymi terenowy organ administracji